

LXIII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Lollandsk-Falsterisk
Jernbane.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 8de Marts 1872.)

Naar der tidligere har været Spørgsmaal om Anlæg af en Jernbane paa Falster og Lolland (sfr. Lovene af 9de Februar 1866, 21de Juni 1867 og 26de Februar 1869), er man gaaet ud fra, at et saadant Anlæg vilde være enten et selvstændigt Hele eller en integrerende Del af Jernbaneforbindelsen mellem Kjøbenhavn og Falster-Lolland. Dette har gjort det lettere at fastsætte Garantsummen — forsaavidt der har været Tale om Garant — og at bestemme Reglerne for Indløsningen. Saaledes er Forholdet ikke læn- gere. Ved den under Finantslevens Behandling oplyste Transaktion mellem det sjællandske Jernbaneselskab og en Privatmand er den nu anlagte Falsterbane til Nykjøbing undtagen fra Garant og vil, naar den lollandske Bane bliver anlagt, staa som et selvstændigt Mlemled af den hele Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Syltholmen. Efter Lovforslaget kan eet Selskab komme til at drive den lollandske Bane og Dampfergeforbindelsen mellem Bordingborg og Falster og et andet Selskab Falsterbanen, medens Forbindelsen mellem Kjøbenhavn og Magsnesund er i Hænderne paa et tredie Selskab. Muligheden af en saadan Tilstand bør søges forhindret. Uden Forkængelse vil Falsterbanen have en høist tvivlsom Værdi; Ingen er derfor i højere Grad interesseret i de i Lovforslaget omhandlede Anlæg end Cie-

ren af denne Bane. Bliver han derfor ikke selv Koncessionshaver, vil han desuagtet være i høj Grad opfordret til mod et rimeligt Bederlag at overdrage Banen til Koncessionshaveren, naar det gjøres til Betingelse, at denne skal være i Besiddelse af bemeldte Bane for at kunne benytte Koncessionen. Det skjønnes saaledes begrundet, at en Bestemmelse i saa Henseende bør optages i Lovforslaget. Det er derhos en Selvfølge, at ved fremtidigt Eier- skifte bør begge Baner betragtes som et samlet Anlæg, der ikke kan have forskellige Eiere. S. Overensstemmelse hermed maatte Falsterbanen til sin Tid indløses samtidig med den lollandske Bane. Statens Ret hertil er utvivlsom, men det turde formentlig være nødvendigt nærmere at fastsætte Summen og Reglerne for Indløsning. — Selv om man imidlertid ved de antydede Forslag saaledes tilkredte sig, at den falsterisk-lollandske Bane altid havde samme Eier, og derved værgede sig mod flere Ulemper saavel med Hensyn til Driften, som hvad den eventuelle Indløsning angaar, er dog langt fra alle Banfærligheder fjerne. Den Omstændighed, at en Del af Banen er garanteret, en anden ikke, vil kræve særdeles omhyggelige Bestemmelser angaaende Tilsyn med den hele Drift. Der indeholdes hverken i Lovforslaget eller i Motiverne nogen Antydning af, efter hvilke Regler den Del af det even-